

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 5. Mt. XVII

Sausio-Jan. 30, 1937

SEKMADIENIS, KURIS VADINAS SEXAGESIMA

LEKCIJA

II kor. 11, 19—33., ir 12, 1—9.

BROLIAI: jūs mielu noru pakenčiate pakuosius, patys būdami išmintingi. Jūs juk pakenčiate, jei kas jus pavergia nelaisvėn, jei kas jus ryja, jei kas jūsų lobį ima, jei kas didžiuojasi, jei kas muša jus į veidą. Aš sakau savo sugėdinimui, lygkad mes būtumėm buvę silpni tame dalyke. Kuo kas nors drįsta girtis, (paikybėje sakau), drįstu ir aš. Jie yra žydai, ir aš; yra izraelitai, ir aš; yra Abraomo ainiai, ir aš. Jie yra Kristaus tarnai, (kaip neprotingas sakau), aš daugiau: daugiau pakėliau darbų, daugiau kalėjimų, kirčių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis kirčių be vieno, tris kartus buvau rykštėmis plaktas, kartą akmenimis muštas, tris kartus nukentėjau laivo sudužimą, naktį ir dieną buvau jūros gilumoje, dažnai kelionėse, pavojuose upių, pavojuose galvažudžių, pavojuose nuo vientausių, pavojuose nuo pagonų, pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių; varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troškime, daugelyje pasninkų, šaltyje ir nuogume: be to, kas kitaip atsitinka, kasdieninis veržimasis prie manęs, rūpestis visomis bažnyčiomis. Kas yra silpnas, ir aš nesidarau silpnas? Kas yra piktinamas, ir aš nedegu? Jei reikia girtis, aš girsuos savo silpnumu. Dievas ir Tėvas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimintasis per amžius žino, kad aš nemeluoju. Damaske karaliaus Arėto šalies viršininkas sergėjo damaskiečių miestą, kad mane sugautų: ir aš pro langą pintinėje buvau nuleistas per sieną ir taip ištrūkiau iš jo rankų. Jei reikia girtis (tiesa, nepridera), aš eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Aš žinau žmogų Kristuje, kurs pirm keturiolikos metų, — ar kūne, nežinau, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas net į trečiąjį dangų. Ir žinau, kad tas žmogus, — ar kūne, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas į rojų ir girdėjo slaptungus žodžius, kurių

nėvienam žmogui nevalia sakyti. Tokiuo aš girsiuos, savimi gi nėkiek nesigirsiu, tiktai savo silpnybėmis. Nes jei ir norėčiau girtis, aš nebūsiu neprotingas, nes sakyčiau tiesą; bet susilaikau, kad kas nemanytų apie mane daugiau, kaip manyje mato ar girdi iš manęs. O kad aš dėl apreiškimų didumo nesikelčiau puikybėn, man duotas akstinas mano kūmui, šėtono angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai atstotų nuo manęs; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje. Taigi, aš mielu noru girsiuos mano silpnybėmis, kad Kristaus jėga gyventų manyje.

EVANGELIJA

Luko 8, 4—15.

ANUO METU susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas Jėzų iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjėjas išėjo savo sėklos sėtų. Jas sėjant, dalis krito prie kelio, buvo suniūdžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiūvo, nes neturėjo drėgmės. Kita krito tarp erškėčių ir draug išdygę erškėčiai nusiūmelkė ją. Kita dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakydams jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklusai. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškias. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, kuriems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klauso; pasakui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie, kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknių; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškėčių, tai tie, kurie kad ir klauso, bet šalin eidami rūpesnių, turtų ir gyvenimo džiaugsmų nutroškinami ir neneša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klauso žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

Jėzaus Šventasis Vardas

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

“Nes neduota žmonėms kito vardo po Dangumi, per kurį mes turėtume būti išgelbėti.” (Apl. IV, 12).

JĖZUS! Tai pašvestas ir šventasis vardas! Jis yra trumpas žodis, lengvai ištariamas, bet daug reiškiantis ir gausus neišreiškiamomis paslaptimis. Visa, ką Dievas davė žmonių išganymui, telpa tame *Jėzaus* šventajame varde. Pats Dangiškasis Tėvas tą vardą davė Savo viengimiui Sūnui, kurs tapo Žmogumi, ir siuntė angelą, kad tartų Marijai: “Štai, pradėsi iščioje ir pagimdysi Sūnų ir praminsi jį vardu JĖZUS.” (Luk. I, 31). Ir vėl: “Praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta Jį vardu JĖZUS, taip, kaip Jis buvo angelo pavadintas, pirma, ne kaip buvo pradėtas iščioje.” (Luk. II, 21).

Ir buvo priežastis, dėl ko Dievas tą šventąjį vardą parinko Dieviškajam Kūdikiui, nes vien Dievas žino visas paslaptis, telpančias tame šventajame varde.

Ir ką gi Jėzaus šventasis vardas reiškia?

Jėzaus šventasis vardas reiškia *Išganytoją*. Ir taikant Dievą Įkūnytajam Žodžiui, tai, iš tikrųjų, reiškia Dieviškąjį Išganytoją, vieną ir vienintėlį, kuris visą pasaulį atpirks ir išgelbės iš pragaro vergijos. “Tu gi praminsi Jį vardu JĖZUS, nes Jis išgelbės Savo tautą nuo jų nuodėmių.” (Mat. I, 21).

Jėzaus šventasis vardas mums primena Jo garbingus triumfus, Jo galingas pergales, vergų išlaisvinimą, daugybės ligonių išgydymą, nusidėjėlių išgelbėjimą nuo amžinosios prapulties. O šventasis varde, kurs turi būti nenustojančiai garbinamas! “Palaimintas Viešpaties vardas dabar ir visada!” (Ps. CXII, 2).

Jėzaus šventasis vardas yra malonus aide-

sys ir saldybė, nes Tas jį nešiojantis, tariant šv. Povilo žodžiais, yra: “Kurs būdamas Jo garbės atšvaita ir Jo esmės paveikslas.” (Žyd. I, 3). Dievybės visi spinduliai prašvinta Jėzuje. Visos Amžinojo Tėvo neregimos grožybės regimai sušvinta Žmogumi tapusiam Jo Sūnuje ir visi malonės akordai skamba Jėzaus šventajame varde iš amžinybės gelmių. “Tai visa draugeskamba dėliai manęs, kuomet tik praskamba Jėzaus Vardas,” sako šv. Bernardas. “Tame šventajame varde yra pagarbinama visa Dievybė,” žymi šv. Petras Kryzologas.

“Aš esu gerasai ganytojas. Aš pažįstu manasias, ir manosios pažįsta mane.”

Jėzaus šventajame varde viskas yra atidara, ką tik dėl mūsų Dievas yra nuveikęs, ir kokis didelis yra mums Jo gailėstingumas. Šventojo vardo sužadinantis skelbėjas, šv. Bernardas, sako: “Jėzaus Vardas yra ženklas statas mums viską prieš akis, ką Dievas nuveikė mūsų išganymui. O kaip brangiai, Tau, Jėzau, kainavo būti Jėzumi! Ir neduota žmonėms po Dangaus kito vardo, per kurį turėtume būti išgelbėti.”

Vienu žodžiu Bažnyčios rašytojas Origenas sako, kas mums Jėzaus Vardą taip malonių daro: “Jėzus Savyj talpina ne vieną kurią gėrybę, bet visas gėrybes. Gyvenimas yra gėrybė: Jėzus — gyvenimas. Prisiikėlimas yra gėrybė: Jėzus — prisiikėlimas. Pasaulio šviesybė yra gėrybė: Jėzus — pasaulio šviesybė.” Jėzus Savyj talpina visas gėrybes. Todėl, Dievas davė Jam vardą viršesni už visus vardus. (Pil. II, 9).

Šv. Bernardas taikina Jėzui giesmės žodžius: “Tavo Vardas yra išlietas aliejus,” ir sako: “Aliejus šviečia, maitina, gydo; y-

ra šviesa, maistas ir vaistai. Taip pat ir Jėzaus Vardas: Jis šviečia skelbiant, maitina mąstant, palengvina, paguodžia ir pagydo besišaukiant." Kuomi tu tiki, kad visame plačiame pasaulyje tikėjimo šviesa taip plačiai ir veikiai sušvito? Ne kitaip, kaip iš apsakiniavimo Jėzaus šventojo vardo, per kurį mes dabar, kaip moko šv. Povilas, esame šviesa, o anksčiau buvome tamsybė. Jėzaus šventasis vardas nėra vien šviesa. Yra ir maistas. Argi tu ne esi tuomet sutvirtėjęs, kuomet pats save apmąstai? Argi kas nors kitkas pripildo taip gausiai tavo mintijimo dvasią? Kas nuvargusius sąnarius atgaivina, dorybes sustiprina, kas sutvirtina gerus ir girtinus papročius ir galingai palaiko šventus jausmus, jei ne Jėzaus šventasis vardas? Jis yra vaistai. Jei kas nors iš jūsų yra nuliūdęs, Jėzus ateina į širdį, žiūrėk, kaip šventojo Vardo šviesa apšviečia tave ir visi debesys prisiblaivo ir sugrišta džiaugsmas.

Tebūnie pasakyta ir paskutinė priežastis, dėl ko Jėzaus šventasis vardas slepia savyje tokią saldumą. Šv. Laurynas Justiniani sako: "Tu didelį meilumą ir saldumą dvasios pajusi širdyje ir burnoje, kaip dažnai tu šitą šventąjį Vardą meilingai ištarsi." Tų žodžių teisingumą tikrai patyrė šv. Pranciškus, nes pamaldumas, kuriuo jis išstardavo Jėzaus šventąjį vardą, buvo labai didelis. Kitas Dievo tarnas, palaikintis Enrikas Suzo, turėjo tokį švelnų ir ugningą pamaldumą Jėzaus saldžiausiajam vardui, kad net kietu gelžgaliu išsirėžė savo krūtinėje tąjį meilės ženklą. Kas jo širdyje buvo neištrinamai įžymėta, tas turėjo būti matoma ir ant jo krūtinės. Legenda pasakoja, kad kuomet šv. Ignacas iš Antijochijos buvo nužudytas, tai budelis pirmiausiai perskrodęs jam krūtinę išplėšęs širdį. Šv. Ignaco širdyje buvo Jėzaus Vardo auksinės raidės.

Jėzaus Šventojo Vardo didenybė nušviečia Įkūnytojo Žodžio žmogiškąją ir dieviškąją prigimtį. Tikrumoje, kad būti Jėzumi, Išganytoju — žodžio pilniausioje prasmėje, kad išgelbėti visą pasaulį nuo teisngai užsitarnautos Dievo baismės, buvo reikalinga, kad Jis būtų Dievas-Žmogus. Jis turi būti

Žmogus, kad galėtų kentėti, idant tuomi Dieviškajai Teisybei padaryti užganapadarymą už nusikaltimą. Jis taip pat turi būti Dievas, kad užganapadarymui duoti beribės vertybės, lygios beribiam nusikaltimui. Taigi, Jėzaus šventasis vardas yra lygus ne vien Dievo vardui, bet ir įima dieviškąją ir žmogiškąją prigimtį Žodžio tapusio Kūnu, kartu laiko ir visas paslaptis, einančias iš Įskūnijimo.

Skaitytojas dabar gali suprasti, dėl ko Amžinasis Tėvas taip parėdė, kad per nežinomą Romos gubernatorių Dieviškasis Vardas buvo išrašytas garbingame Kryžiuje trimis kalbomis: "Jėzus Nazarenas, Žydų Karalius." Kryžius buvo Jo pergalės ženklas. O parašas turėjo visam pasauliui pareikšti Išganytojo pergalę ir naują viešpatavimą, kurį Jis inauguravo: "*Regnavit a ligno Deus* — Nuo medžio Dievas Viešpatavo."

Dabar pats gali taip pat numanyti, dėl ko šventoji Bažnyčia savo rituale atiduoda tokią didelę garbę Jėzaus šventajam vardui. Ištikimieji savo galvas nulenkia, išgirdę Jėzaus šventąjį vardą, atsimindami, kad jis reiškia Įkūnytąjį Žodį, kurs prisiėmė žmogiškąją prigimtį jų išganymui. Jėzaus šventasis vardas reiškia Dieviškąjį Tarpininką, per kurį teisybė ir ramybė pasibučiavo viena kita, per kurį žmonijai duotas Atpirkimo didelis palaiminimas. Čia Bažnyčia sušunka; "O laimingoji kalte! kuri pelnei gauti taip didingą Atpirkėją!"

Mūsų Išganytojas mums Pats užtikrina Jo šventojo vardo galybę ir išganingumą: "Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebuklai: *Mano vardu* jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtiną gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir jie pasveiks." (Mork. XV, 17-18).

Jėzaus šventasis vardas yra galingiausias, nes Jo vardu daryta stebuklai šv. Petras, besišaukdamas Jėzaus Vardo, išgydė raišą prie bažnyčios durų. Tada šv. Petras tarė: "Sidabro ir auksa aš neturiu; ko gi turiu, tai tau duodu: *Jėzaus Kristaus Nazareno Vardu* kelkis ir vaikščiok." (Apd.

III, 6). Ir raišas "atsistojo ir vaikščiojo. Draug su jais įėjo į bažnyčią... ir garbino Dievą." (v. 8).

Mūsų Išganytojas mums Pats taip pat duoda paguodžiančio prizadėjimo, kad mūsų maldos Jo vardu bus išklausytos: "Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą *mano vardu, Jis jums duos.*" (Jon. XVI, 23).

Taip pat ir Apaštalų Darbai duoda liūdyką apie išganyką Jėzaus šventajame varde: "Nes neduota žmonėms kito vardo po Dangumi, per kurį mes turėtume būti išgelbėti." (Apd. IV, 12).

Jėzaus šventasis vardas yra meilės vardas, nes iš meilės Brangiausias Išganytojas praliejo Kraujo mūsų atpirkimui ir išganymui, įsteigė Švenčiausiąjį Sakramentą mūsų pastiprinimui ir Šventoje Eucharistijoje Jis gyvena mums būti ištikimiausias Geradėjas

ir Prietelius.

Jėzaus šventasis vardas yra toji ypatingoji Dievo suteikta jėga, kuri nugali viską ir kuri sustiprina viskame. Šv. Povilas, rašydamas laišką Pilypiečiams, į juos atsiliepia, skatindamas: "Savyje turėkite tokius jausmus, kokius turėjo Jėzus Kristus. Jis, esme būdamas Dievas, nelaiškė išplėšimu būti lygus Dievui; bet Jis Pats ištuštino Save, prisiimdamas tarno pavydą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas, kaip žmogus. Jis Pats pasižemino Save, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino Jį ir *dovanojo Jam vardą, viršesnę už visus vardus*, kad *Jėzaus vardu* priklaupytų visoks kelias Danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbei." (Pil. II, 5 ir sek.).

Spauda Pasaulio Karalienė

Kun. A. T. (Samata)

VENECIJOJE, kur Popiežius Pijus X gyveno pirma nekaip buvo Popiežiumi, liekasi jo gyvenbutis, virš kurio durų matosi bronzinė lenta su parašu: "*Popiežiaus Pijaus X-tojo didžiausias nuveikimas.*" Kas gi yra tas Pijaus X-tojo "didžiausias nuveikimas," kurį pats Šv. Tėvas praminė *didžiausiu* ir kurį nuveikė ilgajame ir naudingame savo gyvenime? Štai, kaip arkivyskupas, kai Šv. Tėvas atėjo į Veneciją, jis suprato gero katalikiškojo laikraščio didelį reikalingumą. Ir tuojau pradėjo darbuotis, kad įsteigus tokį laikraštį. Jis pats išėjo pas vertelgas prašyti apgarsinimų. Jis pats parašė daugiausia straipsnių į tą naują laikraštį, daug laiko praleisdamas spaustuvės menkoje raštinėje. Jis įkalbinėjo klebonams ir skatino pasauliečius, kad patys skaitytų, paremtų ir platintų tą naują laikraštį, kurs vėliau atliko reikšmingą vaidmenį katalikų gyvenime.

Tas Popiežiaus Pijaus X-tojo uolusis pasiryžimas įsteigti galingą katalikiškąją laikraštį (kurs, anot jo paties žodžių, buvo *didžiausias nuveikimas* jo gyvenime), yra

nušviečiamas posakyje, kurį vieną kartą ištarė sekančiais žodžiais: "Mano pirmtakūnai užsimojo laiminti Kryžiuočių kardus ir šarvus, bet *aš verčiau palaiminsiu katalikiškojo laikraštivinko plunksną.*" Kitame atsitikime, kai laiminu katalikiškojo laikraštivinko plunksną, Popiežius Pijus X pareiškė: "*SPAUDA YRA PASAULIO KARALIENĖ!*"

Tuose Šventojo Tėvo ištartuose dviejuose posakiuose reiškiasi tikrai kilnus ir atitinkas palyginimas. Bažnytinės istorijos puslapiai teisingai nušviečia Kryžiuočių karžygiškus žygius; taip pat tie puslapiai yra gero ir blogo galybių liūdininkais. Tačiau, tai visa turi nusilenkti prieš spaudos sceptra, kurio mostelėjimas yra galingiausias, kurio galybė siekia pasaulio tolimiausius kraštus, kurio galingoji įtaka gimdo, kūria ar griaua, kaip gera, taip ir pikta.

Palyginant, karalienė yra krašto ar valstybės pirmutinė ponija, kuri turi suvereniškas teises ant savo valdinių. Paprastai kalbant, savo rankose ji laiko gyvybę ir mirtį, taiką ir karą, gerovę ir vargą. Nuo jos

gero ar blogo valdymo pareina jos valdinių laimė ar skurdas. Feroji karalienė savo valdinius jungia ramybės ir broliškosios meilės ryšiais. O despotiškoji karalienė plėčia nesutikimą, neapykantą, kerštą, net ir revoliuciją. Iš to kilsta teroras, destrukcija ir nekaltųjų žmonių kraujo liejimas.

Panašiai ir bedieviškoji spauda, nedoroji spauda, prieštikiybinė spauda — gimdo blogą įtaką žmonėse. Ir iš to paskui seka įstatymų nepaisymas ir laužymas, anarchija, nusizengimai ir bedievybė, jaunimo nesuvaldomas išgverimas ir puvimas, vagystės, žmogžudystės ir kiti nusikaltimai. Ir tų visų nedorybių šaknis randasi nedoroje ir bedieviškoje literatūroje, kurią gamina spauda, priešinga tikėjimui ir dorovei. Priešingai, *geroji ir katalikiškoji spauda katalikams yra Bažnyčios tarnaitė, ggnėja, katalikiškųjų tiesų aiškintoja, dorovės saugotoja, ramybės ir broliškosios meilės žadintoja ir kūrėja.*

Dabartinis Šventasis Tėvas, Pijus XI, kartotinau šaukia visus tikinčiuosius jungtis į *Katalikų Veikimą*, neliaujamai ragina tvirtinti galingą katalikiškąją spaudą. "Čia," jis pareiškė, atsiliepdamas į susiburusius apie jį Romos Universiteto studentus, "čia yra platus apaštalavimas, kurį visi katalikai turėtų įvertinti ir plėsti, jungdamiesi į vieną katalikiškąją veikimą. Visi negana kultivuoja katalikiškąją spaudą; su koku atsidavimu jie rūpinsis apie ją, tokius ir vaisius rinks. Tuo apaštalavimu jie gaus gražių pasekų, nugalėdami nuodingosios spaudos piktą, kurs gamina tai visa, ką kultūra ir civilizacija turi pasmerkti."

Balsai, kurie sutampa su Šventojo Tėvo balsu plačiam pasaulyje, yra visų tų Bažnyčios dignitorių ir dvasiškių, kurie žmones ragina paremti ir plėsti katalikiškąją spaudą, užsirašant katalikiškus laikraščius ir knygas sau ir kitiems, jas skaitant ir platinant tarp kitų. Kokia gero ir tobulumo įtaka ir išganingos sekmės įsigyventų, jei kiekvienas katalikas, atsiliepdamas į tą Šv. Tėvo šaukimą, ryžtusi uoliai pasidaruoti, skatinant ar raginant vieną ir kitą, kad užsirašytų katalikiškąją dienraštį, savaitreštį arba mėnraštį. Tačiau, vargas! Nes daug yra tokių, kurie tai visa palieka kitiems padaryti, patys nepaisydami, kokios pasekmės įvyksta pasaulyje ir gyvenime.

Kiekvienas katalikas turi, *net kiekvieno kataliko yra pareiga*, sustabdyti siautimą pikto, plaukiančio iš bedieviškosios spaudos, paklausant Šv. Tėvo šaukimo ir jį vykdant gyveniman. Argi Šv. Tėvo balsas nėra Kristaus Vietininko balsas tikėjimo ir dorovės dalykuose? "*Siandien, jei išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdžių,*" perspėja Šv. Raštas.

Vasario mėnuo yra Katalikiškosios Spaudos mėnuo. Jis tepriduoda mums kilnesnio upo ir tvirtesnio uolumo mūsų veikime, platinant Dievo Karalystę čia, žemėje, galingąją Katalikiškosios Spaudos pagalba. Taigi, išsijudinkime, prisiimdami savo pareiga skaičiuoti ir platinti vien tik katalikiškąją literatūrą, o kiti paseks mūsų pavyzdį. Tai visa pareina nuo jūsų pačių, ir jūs esate įpareigoti tai visa vykinti; tai visa daryti yra jūsų pareiga, jūsų sielos pareiga, jūsų šeimos pareiga, jūsų tikėjimo ir sąžinės pareiga. Tat, atmeskite nuodingos bedieviškosios spaudos literatūrą, kuri jus nuodina, o stengkitės eiti prie tiesos gaivinancio šaltinio, iš kurio patys sėmsite sveikatą savo kūnui ir gausite dvasišką maistą savo sielai. Tada, SPAUDA PASAULIO KARALIENĖ taps RAMYBĖS KARALIENE, ir jos viešpatavime pranyks kerštas ir neteisybė, o gyvuos lygybė ir tiesa.

BOKŠTO LANGELIS

Vokietijos naciai, skleisdami savo naują pogonizmą ir Hitlerio dievinimą, visai nuėjo į kraštutinumus. Štai, neseniai vienai Heidelbergo universiteto studentų grupei buvo uždrausta keliems metams lankyti minėtą universitetą dėl to, kad šie studentai neparodė Hitleriui užtektinai pagarbos. Dalykas buvo toks. Pasitaikė, kad sykį šie studentai įėjo į restoraną ir ėmė valgyti asparagus (rūšis daržovių). Ir štai po kurio laiko šie studentai ėmė ginčytis: koks tinkamiausias būdas šiuos asparagus valgyti. Ginčų metu šie studentai kalbėjosi apie būdą, kurį vartoja pats Hitleris asparagų valgyme. Ir štai susekta, kad studentai apie šiuos dalykus kalbėję ir šiuo reikalu minėję Hitlerio vardą. Bematant studentai buvo ir nubausti.

M. J.

Paslaptingoji Rykštė

J. Mačernis

(Tėsinys)

Nelaimingi atsitikimai su burnotojais Kristaus kryžiu ir kitoms šventenybėms

LAIKRAŠTIS "Munchener Kirchenblatt" praeitų metų pradžioj išspausdino žemiau paduodamą atsitikimą su prierasu, kur redakcija sakosi turinti smulkius adresus šiame atsitikime minimų vietų ir vardus pavardes čia dalyvaujančių asmenų. Būta šitokio dalyko:

1933 m. vėlybą rudenį buvo sunaikintas pakely stovėjęs kryžius netoli O. E. (vietos pavadinimo inicialai). Tą padarė keturi vaikėzai. Jie kėsinosi nukirst Išganytojo kojas, o paskui ir patį krucifiksą nuplėšti su mėšlą mėžiama šake. Kryžius pagaliau buvo nuverstas, o krucifiksas nuplėšta.

1935 m. vidury beveik jau nė vieno niekdario nebuvo gyvo.

Pirmąjį iš dalyvių toj šventvagystėj, 21 metų amžiaus mecheniką K. P. iš O. E., kuris turėjo nuolatinį darbą vietinėj geležies liejykloj, ištiko nelaukta mirtis 1934 m. kovo 14 d., kraunant atlietus ratus. Didelis ir sunkus smagratis krito jam ant kojos blauzdos. Iš čia jam prisimetė sepsis (organizmo apsikrėtimas), koja nupuvo ir jis mirė dėl tos nelaimės 1934 m. balandžio 19 d. ligoninėj E. Anuo metu kryžiaus sunaikinime jis buvo spardęs savo kojomis kryžių.

Dar nebuvo miręs minėtasis mechanikas F., kaip štai nelaimė užgriuvo antrąjį kryžių išniekintoją 37 m. amžiaus vyrą N. K. Tas įvyko 1934 m. balandžio 12 d. W. akmenų laužykloje prie E. Minimose kasyklose užgriuvo jį žemės ir buvo sutraiškitos jam visiškai kulšys ir dubens kaulai. Taip tas nelaimingasis mirė vieną valandą vėliau po nuvežimo į vietos E. ligoninę tą pačią dieną 1934 m. balandžio 12 dieną.

Trečiasis, kurs dalyvavo kryžiaus išniekinime buvo miško dabninkas vardu J. S. iš A. Jį Dievo kerštas už šventvagystę palietė 1935 metais sausio 30 d. bedirbantį medžių kirtimo darbus. Pakirstas medis begiūdamas ukirto jam abi kojas ir jis mirė

neatgavęs nė sąmonės. Dar savo mirties dieną sausio 30 d. eidamas į darbą kelyje jis nešvankiai piktžodžiavo prieš Bažnyčią ir kunigus.

Ketvirtasis šventvagystės bendrininkas buvo sodininkas — mokinys M. W. Šis 1935 metais gegužės mėnesio 31 d. prigėrė besimandydamas. Jo lavonas buvo iš vandens sužvejotas su pagelba mėšlą mėžiamosios šakės. Pasirodė, kad šis sodininkas buvo kaip tik tas, kurs 1933 m. rudenį kryžiaus sunaikinime mėgino mėšlą mėžiamos šakės pagalba nuplėšti krucifiksą nuo kryžiaus medžio.

Minimo laikraščio redakcija nepasitenkino kitų pranešimu apie šiuos šiurpius įvykius, bet pati per savo dedakcijos žmones ištyrė dalyką vietoje ir dėl to, idėjusį šio įvykio aprašymą, deda nuo savęs prierasą, kad ji garantuojanti dėl šio atsitikimo visiško teisingumo. Šį atsitikimą perspausdino "Wurzburg. Kat. Sonntagsblatt" 1936 m. bal. 5 d. ir dar kaikurie vokiečių katalikų laikraščiai.

Mokytas kardinolas Bellarminas, kurį neseniai paskelbė šventuoju, mėgdavo pasakoti šį atsitikimą. 1561 m. po Velykų pirmadienį Olandijoje Nymvegeno klebonas kun. Antanas Worst po pamaldų buvo iškviestas prie ligonio. Jam reikėjo praeiti pro vieną smuklę, kur 2 vaikėzai žaidė kiaušiniais. Kunigui ateinant, vienas iš jų, karštas kalvinistas, sušuko: "Aš greičiau prarysiu šitą nuluptą kietą kiaušinį, negu jūsų ligonis prarys stabą!" (Taip biauriai tada protestantai vadindavo Išganytoją Eucharistijoje). Katalikus, lydėjusius kunigą, šiurpas emė girdint tą piktžodžiavimą, bet buvo lemta greit jiems ir bausmę pamatyti. Išdykėlio gerklėje įstrigo kiaušinis, nors ir kaip stengėsi jį nuryti. Pradėjo dusti ir raitėsi didelių skausmų suimtas. Taip ir mirė nelaimingasis.

1931 m. išleistoje knygoje "Beispielen aus dem Leben" Dr. Klemens Oberhammer aprašo tokį atsitikimą. 1930 m. vieno ketvirta-

dienio rytą, trys minutės prieš dešimtą valandą Kruppo fabrike Essene vienas darbininkas baisiai plūdo Dievą, Bažnyčią ir visas šventenybes. Jis sakėsi norėtu, kad kas surinktų visus kunigus, surištų juos stora viela ir į tą vielą paleistų stiprią elektros srovę, kad jie visi nudvęstų.

Ateinantį ketvirtadienį, vėl 3 minutes prieš 10 val. darbininkai, kurie pirmiau buvo girdėję minėtas pliauškybes, išgirdo staigų riksmą. Subėgę, jie rado negyvą minėtą burnotoją, įsipynusį į dinamą mašinos vietą.

Atsitikimai gyvenime tų, kurie tyčiojosi iš šventųjų

Vadinamam Belgijos Liurde-Oostakree įvyko toks dalykas: Keli netikėliai vaikėzai nuvyko į tą stebuklingą vietą pasityčioti iš stebuklų ir iš Švč. Marijos. Vienas iš jų apsimitė aklas, o kiti jį vedė prie grotos, kur jis plovė grotos vandenių savo sveikas akis, tarsį ir jis norėtu pagyti. Kiti juokdamiesi jo klausė: "Ei, ar tu dar nematai?" Bet pasirodė dideliu jū nustebimui, kad jū draugas tikrai apako ir visiškai nieko nebeamatė.

Porto mieste šv. Pranciškaus vienuolyną norėta perdirbti į šiaip valdišką trobesį ir jį sujungti su birža. Tame užgrobtame vienuolyne tebebuvo altorius su brangiu ir labai garbinamu švč. Marijos paveikslu. Vienas valdininkas liepė darbininkams sumušti tą altorių ir toje vietoje padaryti duris. Darbininkai atsisakė griauti altorių. Valdininkas išbarė darbininkus, vadindamas juos prietaringais bailiais, paėmė iš vieno darbininko kūjį, ir užsimojęs drožė jū į švč. Marijos krūtinę. Bet tuo pat momentu, baisiai suklikęs, jis griuvo vietoje. Nuo tada jis paliko aklas iki pat mirties.

Per prancūzų revoliuciją 1793 m. vienas maištininkas Bugey mieste įsibrovė į šv. Germano bažnyčią ir norėjo sudaužyti Kristaus ir šventųjų statulas ir paveikslus. Iš abiejų altoriaus pusių stovėjo angelų statulos. Jis jas sumušė plaktuku ir išdūrė akis taip, kad paliko tik tuščios biauros skylės. Po 4 metų jis vedė. Jo pirmas vaikas buvo aklas ir beprotis. Po dviejų metų gimė kitas vaikas irgi aklas. Kada jis pekeldavo blakstienas, vietoje akių matėsi tik tuščios duobelės.

Atsitikimai neteisusiai prisiekusiųjų gyvenime

Grafas Rudolf von Rheinfelden, pakeldamasis savo dešinę ranką, padarė neteisingą priesaiką imperatoriaus Henricho V akyse. Pirmame po to mūšyje jam tą ranką nukirto. Paskiau vyskupų ir kunigaikščių susirinkime rodydamas savo nukirstos rankos galą jis pareiškė: "Kadangi aš su šita ranka padariau neteisingą priesaiką, tad ir sulaukiau visai užsipelnyto atlyginimo."

Regensburge prieš teisimą moteriškė neteisinga priesaika stengėsi išgelbėti savo vyrą. Tarp kitko ji sakė: "Jeigu mano priesaika yra neteisinga, tegu aš sveika nepareisiu į namus." Tai pasakiusi ji tuoj apmirė ir po kelių dienų jau buvo šaltas lavonas.

1860 m. spalio 27 d. Straubinge Bavarijoje kaimietis pardavė pirkliai prekių už 2000 guldenų. Atlikus visus formalumus pirkliai užėjus pikta mintis apgaut kaimietį ir nebe mokėti jam tų 2000 guldenų. Išsigindamas tos skoois pirklys dar veidmainingai prisiekdinėjo: "Tegul Dievas mane nubaudžia, jeigu aš tau esu katas bent vieną helerį!" Ištaręs paskutinį žodį, jis krito vietoje negyvas.

(Bus daugiau.)

"Vieta, Kurioj Tu Stovi, Yra Šventa"

PO Didžiosios Prancūzų Revoliucijos vienas generolas Kalėdų naktį susikvietė pas save visus savo karininkus į puotą. Išmušus dvyliktai nakties, po sočios vakarienės, vienas karininkas pasiūlė nueiti valandėlę praleisti į netoli buvusią šv. Roko bažnyčią, kur tuo metu buvo laikomos šv. Mišios. Patarimas visiems patiko, nes jau nebežinojo, kaip laiką praleisti. Galima įsivaizduoti, kaip jie klausė šv. Mišių, nuėję ne melstis, bet laiką praleisti! Bet iš kažkur išlenda mažas kareivis ir karininkams pažįstamu balsu ima įsakinėti: "Jei ateinama į bažnyčią, reikia ir elgtis kaip pridera šventoje vietoje. Daugiau atsižvelgimo, mano ponai!" Tai būta Napoleono I, kurį vaikščiodamas po Paryžių, užsukė ir į šv. Roko bažnyčią ir gavo progos priminti savo kariams tuos šv. Rašto žodžius, kurie tinka visoms katalikų bažnyčioms: "Vieta, kurioje tu stovi, yra šventa!" (Apd. 7, 33). ("K. P.")

KLAUSK - BUS IŠAIŠKINTA

Jei asmuo priėmė Sutvirtinimo Sakramentą mirtinoje nuodėmėje, ar jis gauna Sutvirtinimą? Ar jam reikia Sakramentą vėl priimti? Kas jam reikia daryti? V. U.

Sakramentai, kuriuos tik vieną kartą gyvenime tegalima priimti yra — Sutvirtinimas, Krikštas ir Kunigystė. Asmuo, kuris tampa sutvirtintas mirtinoje nuodėmėje, tikrai priima Sakramentą, bet ne vertai; tai yra, jo sutvirtinimas yra geras, bet negauna Sakramento malonių. Jos tampa sulaukytos iki jis arba ji sugrąžins pašvenčiamąją malonę. Toks asmuo privalo atlikti gerą Išpažintį — išpažindamas savo papildytą šventvagystę per nevertą Sutvirtinimo Sakramento priėmimą — ir gavus išrišimą, jam suteikiama netik Atgailos Sakramento malonė, bet ir suspenduotos Sutvirtinimo Sakramento malonės.

Pravartu paminėti, kad aukščiau minėti dalykai irgi eina ta pačia eiga asmeniui, kuris mirtinoje nuodėmėje priima Moterystės Sakramentą.

Ar Krikštas yra visų Sakramentų kilniausias? Jei ne, tai kuris yra? S. Ž.

Krikštas yra reikalingiausias Sakramentas, kadangi be Krikšto — net be troškimo jį priimti — nė vienas negali įeiti į dangų. Tačiau švč. Eucharistija yra didžiausias ir kilniausias visų Sakramentų, nes tai yra mūsų Dieviškojo Išganytojo, Jėzaus Kristaus, Brangiausias Kūnas ir Kraujas po duonos ir vyno pavidalu.

Kokiomis kalbomis yra šv. Mišios laikomos visam pasauliui? T. T.

Kadangi dauguma katalikų priklauso lotynų apeigoms, kuriose lotynų kalba yra vartojama šv. Mišių aukoje ir visose kitose liturgijos ceremonijose, yra dar dešimts kitų kalbų, kuriomis Mišios yra aukojamos katalikų priklausančių šv. Sostui. Jos yra: Graikų, Syrų, Koptų, Etiopų, Armenų, Arabų, Slavonų, Gruzinių, Rumunų ir Vengrų.

Kuri yra svarbiausia Mišių dalis? E. S.

Anot teologų mokinimo, svarbiausia Mišių dalis yra Konsekracija (permainymas duonos ir vyno). Mišiose yra trys svarbiausios dalys, kurių bent vieną apleidžius, Mišios tampa neišklaustos, tai yra, — Paaukojimas (duonos ir vyno), Konsekracija, ir celebranto Komunija.

Ar vyras ir moteris gali susituokti jei jėdu kūdikiui prie Krikšto yra stovėję, kaip krikstatėviai? O. A.

Gali. Krikstatėviai įgyja dvasinio giminingumo tik su pakrikštytu kūdikiu, o ne tarp savęs.

Ar sielos skaistykloje apturi daugiau malonių iš calunavų Mišių negu iš skaitytų Mišių? N. T.

Visų Mišių neįkainuojama vertė yra ta pati, kadangi Mišių vertė yra beribė. Calunavose Mišiose yra skaitomos ypatingos maldos už mirusiųjų sielas; todėl geriau tinka jas aukoti už sielas skaistykloje. Be to, per calunavas Mišias žmonės gyviau sau ima į galvą, kad ir jiems reikės mirti ir laukti kitų maldų — ir dėl to patys uoliau meldžiasi už mirusius. Giedotų Mišių iškilmingumas ir gražios ceremonijos duoda Dievui garbę ir beabejonės Jam malonios, bet neįkainuojama skaitytų Mišių vertė irgi labai Dievui maloni.

Einant stacijas (Kryžiaus Kelius), ar reikia priklaupiti prieš kiekvieną? Jei ir priklauptum, ar tai turėtų būt daroma prieš staciją, ar prieš švč. Sakramentą tabernakule? J. S.

Nėra reikalo priklaupiti prieš kiekvieną staciją. Reikalaujama tik eiti nuo vienos stacijos į kitą apmąstinėjant Jėzaus kančią. Jokių ypatingų maldų nėra paskirta kalbėti.

Paprastai priklaupinama prieš staciją. Žinoma, prieš pradėsiant stacijas reikia priklaupiti prieš švč. Sakramentą, ir einant nuo vienos bažnyčios pusės į kitą.

Marijonų Seminarijos Klierikų Rašinėliai

TRUMPAS a. a. ARK. JURGIO MATULEVIČIAUS, M. I. C. GYVENIMO APRAŠYMAS

(Minint dešimtus jo mirties sukaktuvių metus.)

A. Naudžiūnas, M.I.C.

SAUSIO 27 dieną Marijonų Vienuolijai yra didžiausio liūdėsio diena. Ji tą dieną, dešimterius metus atgal, pajuto pirmąjį nuo savo atsinaujinimo laikų smūgį. Tą dieną ji nebeteko savo Vyriausiojo Vadovo, savo Atnaujintojo, savo geriausio ir mylimiausio Tėvo, nes 1927 m. sausio 27 dieną mirė Arkivyskupas Jurgis Matulevičius. Mus tad ir turėtų įdomint trumpas jo gyvenimo aprašymas.

Balandžio 13 d., 1871 m. Orinų arba Luginės kaime, Marijampolės parapijoje, Andriui ir Uršulei Matulaičiams gimė kūdikis, kuris buvo pakrikštytas Jurgiu Boleslovu. Šeimoje jaunausias — Jurgis turėjo už save vyresnius keturis brolius ir tris seseris. Tėvai gi gyveno pasiturinčiai, gražiai ir pavyzdingai.

Pradžios mokslus ir pirmąsias gimnazijos klases, Jurgis buvo ėjęs Marijampolėje, o paskui persikėlė pas dėdę į Kelcius, kur ir pradėjo lankyti Seminariją. Čia jam besimokant rusai už kažką prikibo prie Seminarijos vadovybės ir pagaliau Seminariją visai uždarė. Seminarijos vadovybė Jurgį pasiuntė į Varšuvos Seminariją. Čia jis pasižymėjo savo gabumais ir su dviem kitais gabesniais studentais buvo pasiųstas į Petrapilio Akademią. Čia tai pat jis buvo žymiausias studentas, negaudamas kitokio pažymio kaip tik aukščiausi. Ir štai 1898 m. ketvirtaisiais Akademos studijų metais, gruodžio 19 d. jis buvo išventintas kunigu. Baigęs Akademią, 1899 m. dar išvažiavo į

Šveicariją, kur Freiburgo universitete baigė savo mokslus 1902 metais aukštu Teologijos Daktaro laipsniu.

Baigęs mokslus mažai tevikaravo. Dvasiškos vyresnybės buvo pakviestas eiti profesoriaus pareigas Kelėjų Seminarijoje. Neilgai tačiau dirbo šį darbą. Pasirodžiusi kaulų tuberkuliozo liga privertė jį nutraukti profesoriavimą ir gydytis Varšuvoje. Čia besigydydamas ir paskui pagyjęs daug pasidarbavo betvarkydamas ir rašydamas įstatus katalikų organizacijoms bei vienuolijoms, kurių daugelis laiko jį savo tėvu ir įkūrėju.

Atgavęs kiek sveikatos, buvo 1907 m. pakviestas profesoriauti Petrapilio Kunigų Akademijoje. Čia jis paskui užėmė net Vice-reaktoriaus vietą. Darbas jam sekėsi ir visų buvo begalo branginamas. Tačiau jo siela nerimo.

Dievo Apvaizda jam buvo kitą darbą skyriusi. Kun. Jurgis jautė pašaukimą į vienuolinį gyvenimą. Jis matė vienuolių reikalingumą Lietuvoje, kur rusų valdžia ypatingai vienuolių neapkentė ir naikino, jas laikydama stipriausiomis tvirtovėmis prieš rusų dvasios išsibriovimą. Tuo laiku Lietuvoje iš daugelio jau išnykusių vienuolių, dar tebegyvavo Marijonai. Gyveno tik senelis Kun. Senkus — generolas. Matydamas žūstančią Marijonų Vienuoliją, Kun. Matulevičius ryžosi į ją įstoti ir vienuoliją atgaivinti. Ką pasiryžo, tą ir padarė 1909 m. patraukdamas savo pavyzdžiu ir kitus kilnios dvasios savo draugus. 1910 m. Popiežius Pijus X pripažino ir pavirtino pataisytuosius Marijonų įstatus. O 1911 m. mirus Kun. Senkui, paskutiniajam iš Senųjų

Marijonų, Kun. Matulevičius buvo išrinktas generolu.

Bet netrukus nauji Marijonai pasijuto esą apstoti rusų valdžios šnipų, ir persikėlė draug su novicijatu į Freiburgą (Šveicarijoje). 1913 m. Kun. Matulevičius su Kun. Kudirka ir Kazaku atvyko į Ameriką, ir Chicagoj įsteigė Marijonų namą ir novicijatą.

Freiburgo vienuolyno klestėjimą sustabdė karas. Palengva visi Marijonai išvažinėjo, vieni į Lietuvą, kiti į Lenkiją ir čia ėmė rasti vienuolynų, nes vokiečiai jau nepersekiojo ir nekludė kaip rusai. 1918 m. perkėlė novicijatą iš Freiburgo, Kun. Matulevičius ėmėsi tvarkyti naujai atnaujintą vienuoliją.

Lietuvoj visu uolumu darbuotis ir tvarkyti vienuolijos reikalus neilgai Kun. Matulevičius galėjo. Vilniaus vyskupijai netekus savo ganytojo, Popiežiaus Benedikto XV įsakymu jam teko Vilniaus Vyskupo Sostas. Čia jis darbavosi septynerius metus nuo 1918 iki 1925 m., ir tai nepalankiose aplinkybėse. Tuomet Vyskupas Jurgis atsisakė savo vyskupavimo ir atvyko į Romą norėdamas pilnai atsiduoti savo Vienuolijos reikalams. Ten gavo iš Šventojo Tėvo paaukštintą į Arki-vyskupus.

Iš Romos, irgi 1925 metais, jis buvo siųstas kaip Apaštališkas Vizitatorius Lietuvai, kad sutvarkytų pradedančią svyruoti Lietuvoje Bažnytinę tvarką. Tą atsakomą darbą Ark. Jurgis sąžiningai ir greitai laiku atliko. Lietuva suskirstoma į penkias vyskupijas. Jis pirmas po 700 metų sudarė bažnytinę Lietuvos provinciją.

Tuomet 1926 m. keliauja Amerikon. Čia aplanko savo įkurtą vienuolinį namą, dalyvauja Eucharistiniame Kongrese, laiko paskaitas, sako pamokslus vizituodamas lietuvių kolonijas, keldamas katalikišką dvasiavirū žadindamas laikytis tėvų kalbos bei papročių. Per 120 dienų aplanko 92 parapijas. Tenka paminėti, kad Cicerio, Ill., šv. Antano bažnyčia yra vienintėlė Amerikoje, kurią yra pašventinęs vyskupas-lietuvis Jurgis Matulevičius. Jam dėka, kad Marijonai, o kartu

ir visi Amerikos lietuviai turi gražią kolegiją Thompsons, Conn. Jis pirmas mintijo apie būtiną reikalą šitokios įstaigos Amerikos lietuviams ir 1926 m. įsteigė Kolegiją Marian Hills, Hinsdale, Ill., kaip pradmenį šiai antrai gražajai, kuri vėliau turėjo būti Thompsons, Conn.

Daug pasidarbavęs ir palikęs neužmiršiamą įspūdį, grįžta atgal į Lietuvą, kur laukia dar vienas sunkus darbas, tai sudarymas konkordato su Šv. Sostu. Visas pasi-aukoja tam darbui, svarstydamas Lietuvos Bažnyčios reikalus, vesdamas derybas su Lietuvos vyriausybe, ruošdamas konkordato tekstą — raštą.

Šį darbą vedant prie užbaigos, užklupo jį netikėtas mirties smūgis. Šventai mirė sausio 27 d., 1927 m. laimindamas savo atnaujintą vienuoliją.

Kai kurie svarbesni metai iš a. a. Ark. J. Matulevičiaus gyvenimo

Gimė.....	balandžio 13, 1871
Įstojo į Kelėių Kunigų Seminariją....	1888
Įstojo į Dvasinę Petrapilio Akademią..	1895
Įšvęstas į kunigus.....	Gruodžio 19, 1898
Baigė Akademią.....	1899
Freiburgo Teologijos Fakultetui įteikė dizertaciją.....	1902
Atvyksta kaip profesorius į Petrapilio Akademią.....	1907
Padarė pirmuosius vienuolinius įžadus rugpiūčio 29 d.....	1909
Pijus X patvirtino naujus Marijonų Įstatus lapkričio 28 d.....	1910
Išvyksta į Freiburgą su Vienuolijos novicijatu.....	1912
Atvyksta į Chicago įkurti Marijonus....	1913
Šventinimai į vyskupus.....	1918
Paskirtas Lietuvai Vizitatorium.....	1925
Bažnytinės prov. įsteigimas Lietuvoj....	1926
Antras apsilankymas Amerikoje.....	1926
Baigtas rengti konkordato projektas sausio 20 d.....	1927
Ligos pradžia sausio 21 d.....	1927
Mirė sausio 27 d.....	1927

Kas per a. a. Ark. J. Matulevičiaus užtarymą apturėjo kokią malonę, prašomas apie tai pranešti. Tas pagreitins jo kanonizaciją.

TĒVAI MARIJONAI IR JŪ RĒMĒJAI

Tēvu Marijonu Rēmēju Susirinkimas Pavyko

Sausio 20 d. vakare įvyko Tėvų Marijonų Rēmėjų draugijos susirinkimas, kuris atstovais iš kolonijų skyrių (Chicagoj ir apylinkėj) buvo gausingas.

Susirinkimą atidarė pirm. A. Bacevičius pakviesdamas didž. gerb. kun. J. Jakaitį, Tėvų Marijonų Provincijolą atkalbėti malda. Rašt. J. Kulikauskas perskaitė iš pračio susirinkimo nutarimus, kurie buvo vienbalsiai priimti. Susirinkime taipgi dalyvavo arkit. M. Žaldokas, kun. B. Vitkus ir kun. V. Čižauskas, Tėvų Marijonų Rēmėjų dr. jos dvasios vadas.

Pirmiausia buvo kalbėta vajaus reikalu. Pasirodo, kad vajas šiuo tarpu dar nėra užtektinai įsisiūbavęs. Šiuo reikalu plačiai kalbėjo didž. gerb. kun. J. Jakaitis, ragindamas kiek galima daugiau padirbėti, kad kar-tais dėl lėšų stokos nereiktų Seminarijos koplyčios šventinimą atidėti. Susirinkimas tam pritarė ir tikisi, kad su pagalba dvasios vado kun. V. Čižausko, pavyks kiek galima kaikuriuos skyrius sustiprinti, kitus perorganizuoti, ir ta pačia proga daugiau pasidaruoti vajaus reikale.

Taipgi gerb. kun. Jakaitis trumpai patiekė raportą iš seimo, dėkodamas apskričio atstovams ir valdybai už gražų pasidarbavimą. Taip pat daug gražių projektų patiekė atstovės — E. Ogentienė, Ag. Švilpauskienė, K. Sriubienė, p. Atroškienė, O. Navickienė, P. Vaičekauskas ir kiti.

Baigiant susirinkimą, gražias kalbas pasakė arkitetas M. Žaldokas ir kun. V. Čižauskas.

Ant galo buvo renkama valdyba, kuri tapo užgirta ta pati: pirm. A. Bacevičius, rašt. J. Kulikauskas ir darinkta trys vice-prezidentai — K. Sriubienė iš Cicero, Ill., Ag. Švilpauskienė iš Melrose Park, Ill. ir Pr. Vaičekauskas iš Brighton Park; J. Šliogeris iš Archer Heights, Ill. — korespondentu.

Susirinkimas baigtas malda, kurią atkalbėjo didž. gerb. kun. J. Jakaitis. *Apskr. rašt.*

Užsibrėžė Veikti

South Boston, Mass. — Sausio 15 d. šv. Petro parap. salėj įvyko Marijonų Kolegijos Rēmėjų metinis susirinkimas. Nors neperdaugiausia susirinko narių, bet jame pasireiškė gyvumas. Nutarta šiais metais turėti net tris parengimus — du vakaru ir vieną pikniką. Pikniku rūpintis pavesta pp. J. Zaikiui ir Pineliui.

Į Kat. Federacijos 3-čią skyrių atstovais išrinkta: M. Kilmoniūtė ir p. Barauskienė.

Šiems metams išrinkta nauja valdyba iš šių asmenų: A. Peldžius — pirm.; M. Kilmoniūtė — vice pirm.; p-lė Šmigelskiūtė — prot. rašt.; J. Zaikis — kas.; kasos globėjai — K. Vosylienė ir E. Pinelienė; maršalka — A. Majauskaitė. Organizatorės — M. Kilmoniūtė ir A. Majauskaitė. *Rap.*

Vajaus Aukos Marijonų Seminarijos Naujos Koplyčios Fondui

Pastaromis dienomis Tėvų Marijonų Seminarijos koplyčiai baigti aukų gauta iš Waterbury, Conn. Aukojo sekantieji: Ona Grinčiūnienė \$10.00, Ališauskienė \$5.00, Josephine Evanauskas \$2.00 ir Emilia Shimkus \$1.50.

North Side (Chicagoj) Marijonų Seminarijos koplyčios įrengimui aukujo sekanti asmenys: Vincas Dargužis \$1.00, Kazimieras Valeika \$1.00, Kazimieras Rauskinas \$1.00, Marijona Sutkienė \$1.00

Marijonų Rēmėjų Seimui aukujo iš West Pullman, Ill.: Apaštalytės Maldos draugija \$3.00, Joanna Pučkorienė \$10.00, Ona Šliužienė \$3.00, Kotryna Pučkorienė \$1.00.

Ona Petrauskienė iš Providence, R. I. aukujo seimui \$2.00.

Visiems aukotojams vajaus komisija nuoširdžiai dėkoja.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Grinčiūnienė A., Waterbury, Conn. ..	10.00
Petrauskas M., Bristol, Conn.	6.00
Ramanauskienė O., Scranton, Pa.	5.00
Allišauskas, Waterbury, Conn.	5.00
Macienė „, Bristol, Conn.	4.00
Kuizinas P., Chicago, Ill.	3.00
Jančius E., Chicago, Ill.	3.00
Klimaitienė O., Chicago, Ill.	3.00
Kavaliauskas J., New Britain, Conn. ..	3.00
Kavaliauskienė R., New Britain, Conn.	3.00
Urubliauskaitė V., Lietuva	3.00
Zerodis J., Chicago, Ill.	3.00
Keturakis J., Chicago, Ill.	2.00
Ringaila V., Philadelphia, Pa.	2.00
Dryža K., Philadelphia, Pa.	3.00
Rimdekienė J., Philadelphia, Pa.	2.00
Kurelaitienė M., Worcester, Mass.	3.00
Gaberis C. Mr., E. Chicago, Ill.	2.00
Šinkokienė R., Homestead, Pa.	2.00
Gaižutis K., Chicago, Ill.	5.00
Vaitkevičius D., Cicero, Ill.	3.00
Kuprevičienė M., Providence, R. I. ..	3.00
Bartulienė U., Camden, N. Y.	1.00
Laponis Frank, Willis, Mich.	3.00
Astrauskas J., Chicago, Ill.	3.00
Tomašauskas L., Rochester, N. Y. ..	3.00
Piliackis S., Chicago, Ill.	1.00
Balčiūnas V., Chicago, Ill.	1.00
Overlingis V., Chicago, Ill.	2.00
Kildesk A., Manchester, Conn.	3.00
Stulginskienė M., Chicago, Ill.	5.00
Zarembo T., Shenandoah, Pa.	3.00
Sičiūnas W., Detroit, Mich.	1.00
Medževėprienė M., Philadelphia, Pa. ..	2.00
Yarmalavičienė A., Brockton, Mass. ..	3.00
Tamašauskienė U., Chicago, Ill.	3.00
Ringler A., Yonkers, N. Y.	3.00
Leveris F., Worcester, Mass.	3.00
Ruditis Olga, Hoosick, N. Y.	2.00
Butkevičius P., Worcester, Mass.	3.00
Šimkus A., Waterbury, Conn.	1.50
Evanauskas J., Waterbury, Conn.	2.00
Andrejauskas M., Chicago, Ill.	3.00
Bartkienė D., Joliet, Ill.	3.00
Vargirdienė E., Chicago, Ill.	2.00
Druktainienė E., Chicago, Ill.	3.00
Žareskiūtė T., So. Boston, Mass.	3.00
Shaphlas E., Chicago, Ill.	2.00
Schabunas C., Hammond, Ind.	2.00
Cooper C., Springfield, Ill.	2.00
Rudienė O., Orange, Mass.,	3.00
Krancevičienė M., Lawrence, Mass. ..	3.00
Brugess A., Brooklyn, N. Y.	3.00
Bulotas V., Forest City, Pa.	3.00
Visočkienė S., Chicago, Ill.	1.00
Vilekienė V., Chicago, Ill.	3.00
Druktienė L., Chicago, Ill.	3.00
Rimaidaitienė A., Chicago, Ill.	1.00

Jakubauskienė A., Omaha, Nebr. 2.00
 Širmulis A., Cicero, Ill. 3.00
 Treinauskienė O., Chicago, Ill. 3.00

*Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.
 Tėvai Marijonai.*

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos Narys

A. † A.

J. KUDREVIČIUS

Mirė So. Boston, Mass. lapkričio 9 d., 1936.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys dvejų šv. Mišias vasario 20 ir 27 dd. Visi Marijonų Rėmėjų draugijos nariai yra prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dalį už jo sielą.

TT. Marijonų Rėmėjų Dr-jos Amžina Narė

A. † A.

A. MILKUNTIENĖ

Mirė Dorchester, Mass. saus. mėn. pradžioj.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejų šv. Mišias vasario 21 ir 28 dd. Visi Marijonų Rėmėjų draugijos nariai yra prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dalį už jos sielą.

Kunigai turėtų įsigyti Vyskupo Petro Pranciškaus Būčio, M.I.C. parašytą

PAMOKSLŲ

400 puslapių knyga.

Kaina \$1.50

“LAIVAS”

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

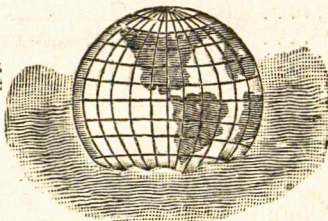
Platinkite naudingiausį laikraštį
 Tėvų Marijonų savaitraštį
 “Kristaus Karaliaus Laivas”

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
 Vien tik laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
 Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui.

Katalikų Pasaulyje

POPIEŽIUS APALPO NUO NEPAPRASTŲ SKAUSMŲ

Vakitanas. — Vėliausiomis ži-
iomis, Šventąjį Tėvą surėmė ne-
paprasti skausmai. Kiauras naktis Jo Šven-
tenybė negalėjęs ramiai ilsėtis.

Paskutinėmis dienomis dėl nepaprastų ko-
jose skaudėjimų ir menko širdies veiklumo
Šventasis Tėvas porą kartų apalpo. Gydy-
tojas buvo priverstas panaudoti specialius
vaistus širdies veiklumo palaikymui. Reik-
šta baimės, kad baisūs skausmai gali visi-
škai parblokti senelį Popiežių.

Didžiausi skaudėjimai yra kairėj kojoj,
kur kraujo tekėjimai (cirkuliacija) yra men-
ki. Popiežius su neišpasakytu širdies tvir-
tumu kenčia skausmus. Slaugai girdėję Po-
piežių sakant: — „Skausmai tikrai žiaurūs.
Matyt nė žodynuose nerastum tinkamo žo-
džio jų apibudinimui.“

Nors skausmų suremtas, Jo Šventenybė ir
patale atlieka savo kasdienes Bažnyčios pa-
reigas. Prelatai sako, kad Šventasis Tėvas
pareiškė Milano koadjutorjui arkivyskupui
Castiglioni, kad pasiryžęs eiti pareigas taip
ilgai, kol gyvybė dvelks kūne.

REIKALAUJA ATIDARYTI BAŽNYČIAS

Jalapa, Vera Cruz valstybė, (Meksikoj).—
Daugiau kaip penki tūkstančiai katalikų iš
įvairių Vera Cruz valstybės dalių kreipėsi čia
pas gubernatorių R. Alemaną, kad jis įsa-
kytų atidaryti bažnyčias, kurios jau kelinti
metai yra uždarytos ir neturima pamaldų.

Seniau pravestu valstybės „įstatymu“ lei-
džiama tik dešimčiai kunigų aptarnauti pus-
antro milijono katalikų. Vyskupai pasiprie-
šino šiam neprotingam ir nežmoniškam „įsta-
tymui“. Tad uždarytos perdėm visos baž-
nyčios. Dabar katalikai reikalauja panai-
kinti tą bolševikišką įstatymą ir visus kitus
kunigų ir katalikų varžymus.

FILIPINIEČIAI PRISIRENGĘ PRIE EUCH. KONGRESO

Manila (Filipinų Salose), —
Filipinų salų katalikai baigia pa-
sirengimus prie įvyksiančio Maniloj 33-čiojo
Tarptautinio Eucharistinio Kongreso. Kon-
gresas prasidės ateinančio vasario mėn. 3 d.
ir baigsis 7 d. Kongreso rengimo komiteto
nariai energingai darbuojasi, kad maldinin-
kių suvykimas būtų ko gausingiausias ir pats
kongresas ko iškilmingiausias įvykdytas.

Kongreso rengėjai apskaičiuoja, kad kon-
greso eigoje kasdien dalyvaus 400,000 iki
500,000 maldininkų.

Septyniolika garlaivių iš įvairių pasaulio
dalių į Manilą atvež apie 70 vyskupų, 400
kunigų ir daugiau kaip 3,000 pasaulininkų
maldininkų. Kongrese bus atstovaujamos
kone visos šalys ir tautos.

Rengimo komitetas apskaičiuoja, kad kon-
greso išlaidos sudarys apie 250,000 dolerių
sumą. Salų katalikai aukomis padengs jas.

Tarptautinis Eucharistinis kongresas bus
Manilai istorinis įvykis ir tas pasiliks am-
žiams.

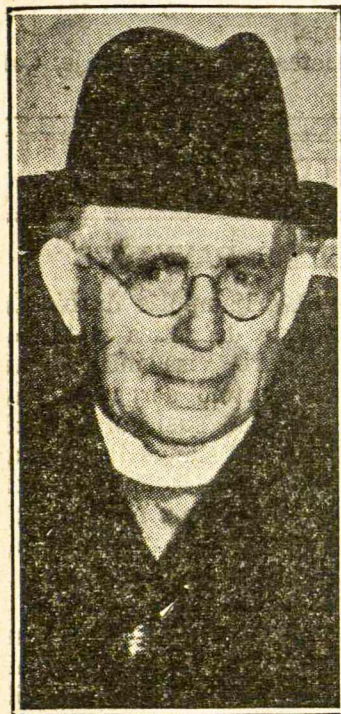
KUNIGAS SUTAIKĖ DARBININKUS SU DARBDAVIAIS

Brunswick, Me. — Cabat Mill 600 darbi-
ninkų buvo išėję į streiką dėlto, kad kom-
panijos viršininkai juos vertė operuoti 40
mašinių vietoj 20. Streikas tesėsi per dvi
savaites ir nesimatė galo, nes darbininkai
su darbdaviais negalėjo susitarti.

Kun. Andre, St. John's parap. klebonas
pasiisiūlė tarpininkauti. Kun. Andre, pade-
dant federaliam konsiliatoriui ir valstybės
darbo komisijonieriui, suvedė darbininkų u-
nijos viršininkus su darbdaviais į konferen-
ciją. Konferencija pairė. Bet kun. Andre
nenuleido rankų. Jis antrą kartą sušaukė
konferenciją. Ši kartą susitarė ir streiką
užbaigė.

MIRĖ DETROITO DIECEZIJOS VYSKUPAS MYKOLAS J. GALLAGHER

Detroit, Mich. — Sausio 20 d. mirė J. E. vyskupas M. J. Gallagher, Detroito vyskupijos ganytojas, Apvaizdos (Providence) ligoninėje, sulaukęs 70 metų amžiaus.

J. E. Vysk. Gallagher

Perdešimtį dienų vyskupas skundėsi gerklių skaudėjimu.

Sausio 20 d. vakarėje tarnaitė negalėjo pažadinti gulintio vyskupo. Greitai pakviestas gydytojas. Šis rado Jo Ekse. vyskupą sunkiai susirgusį ir nusprendė paimti ligoninę. Nuvežtas į ligoninę vyskupas neužilgo mirė.

Gydytojas paskelbė, kad vyskupas mirė nuo "Streptococcus" užsikrėtimo paėjusiųjų komplikacijų.

Vėlionis vyskupas gimęs 1866 metais Michigano valstybėje.

Wyskupu konsekruotas 1918 metais. A. a. vysk. Gallagher asmenyje Bažnyčia neteko uolaus veikėjo ir vado, o darbo žmonės nuoširdaus užtarėjo.

Vėlionies laidotuvės įvyks antradienį, sausio 26 dieną.

KARDILAS DOUGHERTY PAŠVENTINO KATEDRĄ

Port said. — Jo Emin. kardinolas Dougherty, Philadelphia arkivyskupas, Popiežiaus pasiuntinys Eucharistiniam kongresui Maniloje, vykdamas į Filipinų salas sustojo šiame mieste ir pašventino naują katedrą.

Iškilmėse dalyvavo 15 vyskupų, kurių daugumas ir gi vyksta į Eucharistinį kongresą.

VOKIETIJOS VYSKUPAI KOVOJA SU DIKTATORIUM HITLERIU

Berlynas. — Vokietijos katalikų vyskupų suvažiavime sausio 17 d. Fulda nutarta būtinai asmeniškai pasimatyti su diktatorium Hitleriu ir jo reikalauti, kad jis atšauktų, arba nevykdytų nacių autoritetų nuosprendžio, kad Vokietijos visą jaunimą privalomai

Kardinolas Bertram

įtraukti Hitlerio jaunimo organizacijon. Šis nuosprendis liečia ir katalikų jaunimą, kas priešinga konkordatui.

Penkių vyskupų komitetas nusprendė prieš pasimatysiant su diktatorium Hitleriu pirmiau tuo reikalu pasitarti su Šventuoju Sostu.

Ir štai tą pačią dieną trys vokiečių kardinolai ir du vyskupai priimti Popiežiaus audijencijon, kuri tesės ilgiau vienos valandos.

Audijencijoje buvo: čia vaizduojamas kardinolas Bertram, kardinolas von Faulhaber, kardinolas Schulte ir vyskupas Preysing ir Roloff.

Grižę namo vyskupai sieks pasimatymo su diktatorium Hitleriu, nes jojo žygis pavergti visą vokiečių jaunimą, įėjus ir katalikiškąjį, yra priešinga Vatikano sutarčiai su Vokietija.

Numatoma didelė katalikų vyskupų kova su Vokietijos diktatorium ir jo šalininkais (naciai). Hitlerio nuosprendžiu Vokietijoje

steigiamos specialės mokyklos, kuriose bus mokslinamas jaunimas 12 ir 18 metų amžiaus. Šiose mokyklose berniukai bus parenkami, kad juos išmokslinti tikrais naciais, būsimais nacių partijos ir Vokietijos vadais.

Prieš tokį jaunimo pagoninimą vyskupai pradeda smarkią kovą, kuri įtrauks visą Vokietijoje katalikų bažnyčią atkaklion kovon su bedievybe.

POPIEŽIUS MELDŽIASI UŽ ISPANIJĄ IR VOKIETIJĄ

Vatikanas. — Pastaruoju laiku paskelbta pasaulio spaudoje žinia, kad Šventasis Tėvas Pijus XI kasdien meldžiasi už Ispanijos likimą ir už Vokietiją, kur katalikai persekiojami. Pažymima, kad Popiežius kasdien aukoja savo skausmus ir kentėjimus už tų šalių gerovę, ypatingai gi už sergančiuosius ir mirstančiuosius.

Vatikane pareiškama, kad skaudūs Katalikų Bažnyčiai įvykiai Ispanijoje ir Vokietijoje labiausia ir slėgia Šventąjį Tėvą.

AMERIKOJE

PARAPIJOS SUKAKTIS

Philadelphia, Pa. — Šv. Jurgio parapijai šiemet vasario 15 dieną bus 35 metai nuo jos įsteigimo. Savaitė anksčiau, sukakčiai paminėti rengiamas bankietas Lietuvių Muzikalinėje salėje. Tai bus sekmadienį, vasario 7 dieną. Gi bažnyčioje sukaktivių paminėjimas bus savaitė vėliau.

Pirmas šv. Jurgio parapijos klekonas buvo kun. J. J. Kaulakis, paskui kun. J. Dumčius, kun. A. M. Milukas, kun. M. Šedvydis, dabar, nuo 1919 m. pradžios, kun. J. Zimblys. Parapijinę mokyklą jau per keturiolika metų veda seserys prancišketės.

PAKRIKŠTYTOS TRIJUKĖS

Norwood, Mass. — Sekmadienį, sausio 17 d. š. m., šv. Jurgio lietuvių parap. bažnyčioje, kleb. kun. S. P. Kneišis pakrištijo pp. Juozo ir Marijonos (Ivoškaitės) Laukaičių tris dukreles (trijukes), gimusias spalio 18 d., 1936 m., vardais: Marijona, Rožė ir Joana.

Šis įvykis sudarė nemažą sensaciją, ypač

anglų spauda apie tai plačiai rašė ir teberašo. Bostono anglų dienraščių reporteriai sužinoję, kad pp. Laukaičių dukrelės krikštijamos Norwoode lietuvių bažnyčioje, pasiuntė specialius reporterius ir fotografus, tik jie suvėlavo, nes kai kas jiems netiksliai informavo arba jie mesuprato. Atvažiavę į Norwoodą ieškojo Lutheran Church ir nesurado. Tik vėliau jie surado, kad tai buvo Lietuvių bažnyčioje.

Krikštytųjų bankietas įvyko svetainėje, Canton, Mass.

LIETUVOJE

VISŲ VISIEMS PAVYZDYS

Marijampolė. — Marijampolės darbininkoj daug kalbama apie dešimties metų berniuką Kaziuką A., kuris visą mėnesį savo menku uždarbiu pramaitino sergančią savo motiną. Kada jo motutė susirgo, jis paliko mokyklą, ją (motiną) slaugė ir vakarais nešiojo vieną dienraštį prenumeratoriams, gaudamas už tai po 6 litus už mėnesį. Nėgana to, jis dar atliekamam laikui pardavinėjo laikraščius, rūkomąjį popierį, kalendorius ir už gautuosius pinigus pirkto tik duonos ir būtiniausių maisto produktų, reikalingų sau ir ligonei, užmiršdamas visus savo vaikiškuosius norus. Tik dabar jo motutė pasveiko ir jau prieš Kalėdas vėl pradėjo pati uždarbiauti ir leisti vaiką mokyklon.

NE ŽODŽIU — BE DARBU

Sintautai. — Sintautų kat. moterys pasiryžo visos parapijos elgetoms ir benamiams suteikti jaukią pastogę. Senelių prieglaudos namų statyba jau baigiama. Gražu, kad kat. moterys ne vien žodžiu, bet ir darbu vykdo krikščioniškąjį gailestingumą.

RODO ĮDOMIAS FILMAS

Dusetai. — Dusetų vikaras kun. J. Būliauskas nusipirko kino (filmų) aparatą, kuriuo rodo įvairias nejudomas filmas — paveikslus katalikiškų organizacijų susirinkimuose. Taip pat jis važiuoja ir į kaimus. Tokių įdomių filmų, kaip "Krikščionių persekiojimas pirmuose trijuose šimtmečiuose" pažiūrėti susirenka nemaža žmonių.